

یوہنائے اولی کا گد

زندمانئے گال

1 ہما کہ چہ آزل ہست ات، ہما کہ ما اشکتگ، گون وتی چمان دیستگ، ہما کہ ما چارتگ و دست پر کرتگ، آزندمانئے گال انت۔
 2 زند زاهر و پدر بوت، ما دیستگ و پہ آپیا گواہی دئیین۔ ما پہ شما ہما نمیرانین زندئے جارا جنین کہ گون پنا ات و پہ ما پدر بوت۔ 3 آ چیز کہ ما دیستگ و اشکتگ شمارا گوشین تانکہ گون ما ہمدل و ہمستک بییت۔ مئے ہمدلی و ہمستکی، گون پت و آینئے چک، ایسا مسیہا انت۔
 4 ما اشیا پہ شما نیسین تانکہ مئے شمنئے شادمانی پورہ و سرجم بییت۔

رژنایا گام جنگ

5 آ کلو و پئیگام کہ ما چہ آپیا اشکتگ و پہ شما جار جنین، اش انت: ہدا نور و رزن انت و آینئے ارواہ و جینا ہج تہاری نیست۔ 6 اگن بگوشین گون آپیا ہمدل و ہمراہ این و پدا ہم تہاریا گام جنگا این، گرا دروگ بندین و راستیئے سرا کار نکنگا این۔ 7 بلہ اگن رژنایا رٹوگا این، ہما پیما کہ آ رزنایا انت، گرا وت مان وتا ہمدل و ہمستک این و آینئے چک، ایسائے ہون مارا چہ سچھین گاہ و میاران پاک و پلگار کنت۔
 8 اگن بگوشین پیگاہ و بیٹیار این، وتا رد دئیین و راستیا مئے دلا جاگہ نیست۔ 9 بلہ اگن وتی گاہان بمنین، آ کہ وپادار و آدل انت مئے گاہان بکشیت و مئے سچھین ناہریزیان شودیت۔ 10 اگن بگوشین گاہن نکرنگ، آپیا دروگبند کنین و آینئے ہبران مئے دلا جاگہ نیست۔

2

ایسا مئے دیپان انت

1 او منی دُردانگین چُکان! اے چیزان پہ شما نیسان تان گاہ مکنیت، بلہ اگن کسیا گاہ کرت، دیپانے* هست کہ پتئے کرا پہ مئے رکنگا ہبر کنت، ہما پاک و آدلین ایسا مسیہ. 2 آ مئے گاہانی شوڈوکین کُربانیک انت، تنہا مئیگ نہ، سبھین جہانے گاہانی کُربانیک انت.

پرمان برداریئے آرز

3 اگن ما آئیئے ہکم و پرمانانی سرا کار بکنین، گرا سرپد بین کہ ما آیا زانین. 4 کسے کہ گوشیت: «من آیا زانان» بلہ آئیئے ہکانی سرا کار نکنت، دروگبندے و آئیئے دلا راستی نیست. 5 بلہ کسے کہ آئیئے ہبرانی سرا کار کنت، پہ راستی، ہدائے مہر آئیئے دلا کامل و سرپچ بوتگ. چہ ہمے چیزا زانین کہ ما ایسا مسیہ آرواہ و جینا این. 6 کسے کہ گوشیت: «من آئیئے آرواہ و جینا آن»، باید انت ہمایئے راہا برتوت. 7 او دُردانگان! اے توکین ہکمے نہ انت کہ پہ شما نیسگا آن، ہما کوہنن ہکم انت کہ چہ بنداتا شمارا گون ات. اے کوہنن ہکم ہما گال و ہبر انت کہ شما اشکتگ. 8 بلہ پدا ہم پہ شما توکین ہکمے نیسگا آن کہ ایشیئے راستی، چہ شما و آیا پد بیت. چیا کہ تہاروکی گار بیت و راستین رزن ہمے انون درپشگا انت. 9 کسے کہ گوشیت: «رُزنائیئے توکا آن»، بلہ چہ براتا نپرت کنت، انگت تہاروکیا انت. 10 کسے کہ گون

* 2:1

12: دیپان، بزانت کسے کہ پہ تھو ہبر کنت. آری و پارسیا «مدافع».

† 2:9

92: «برائے» مانا ہر باورمند انت، مردین و جنین.

وقی براتا مہر کنت، رُژنایا اِنْت و رُژنایئے تھا ہج چُشین چیزے نیست کہ آئیئے رَد کپگ و ٹگل ورگئے سئو بساز بیت۔¹¹ بلہ آ کس کہ چہ براتا نپرت کنت، تہاریا اِنْت و مان تہارو کجا گام جنت۔ آ نزانے کجا رٹوگا اِنْت چیا کہ تہاریا کور کرتگ۔

¹² او دُردانگین چُگان! پہ شما نیسگا آن چیا کہ ہمایئے نامے سرا شمئے گاہ بکشگ بوتگ اِنْت۔

¹³ او واجہین پتان! پہ شما نیسگا آن، چیا کہ شما آیا زانیت، ہما کہ چہ آزلا اِنْت۔

او ورنایان! پہ شما نیسگا آن، چیا کہ شما شئیتانے سرا بالادست بوتگیت۔
¹⁴ او چُگان! پہ شما نیسگا آن، چیا کہ شما پتا زانیت۔

او واجہین پتان! پہ شما نیسگا آن، چیا کہ شما ہمایا زانیت کہ چہ آزلا اِنْت۔

او ورنایان! پہ شما نیسگا آن، چیا کہ توانا و تَمرد ایت و ہدائے ہبر شمئے دلا اِنْت و شما شئیتان پرؤش داتگ۔

دنیا دؤست مداریت

¹⁵ دنیا و ہر چیزے کہ آئیئے تھا ہست، دؤستش مداریت۔ اگن کسے دنیا دؤست بداریت، پتے مہر آئیئے دلا نیست۔¹⁶ چیا کہ دنیاے سبھین چیز، بزان جسمے لوٹ و واہگ، جمے لوٹ و واہگ و مالے کبر و گور، چہ پتا نئیاتگ اِنْت، چہ دنیا آتگ اِنْت۔¹⁷ دنیا و دنیاپی واہگ، گار و زئوال بنت، بلہ کسے کہ ہدائے واہگانی سرا کار کنت، ابدمان اِنْت۔

مسیئے دژمن

¹⁸ او چُگان! نون گڈی دمان و ساہت اِنْت۔ ہما دابا کہ شما اشکنگ، «مسیئے دژمن» پنداک اِنْت، ہمے انون ہم مسیئے بازین دژمنے آتگ

و چہ ہمیشیا زانین کہ ساهت، گڈی ساهت انت۔ 19 آچہ ما در آتکتت، بلہ چوٹاھا چہ ما نہ انتت، اگن چہ ما بوتیننت، گون ما منتت۔ بلہ آیانی روگا شر پپش داشت چہ آیان یگے ہم چہ ما نہ ات۔

20 بلہ «آپاکینا» شمارا «روگن پر مُشگ» † و شما سجھین چیزان زانیت۔
 21 من پہ شما نیسگا آن، پہ اے سٹوبا نہ کہ راستیا زانیت، راستیا زانیت و سرکچ وریت کہ چہ راستیا ہج دروگے ودی نبیت۔ 22 دروگبند کئے انت؟ ہما انت کہ نمیت ایسا، مسیہ انت۔ ہما کس کہ پت و چکا نمیت، مسیہ دژمن انت۔ 23 ہرکس کہ چکا نمیت، پت ہم آیشیگ نبیت۔ ہرکس کہ چکا نمیت، پت ہم آیشیگ بیت۔ 24 ہلپت ہرچے کہ شما چہ بنداتا اشکتگ شئے دلا ہمانیت۔ اگن اے ہبر کہ شما چہ بنداتا اشکتگ شئے دلا ہمانیت، گڑ پت و چکئے ارواہ و جینا مانیت۔ 25 اے ہما چیزان کہ ہمایا مارا لہز و وادہ دانگ، بز ان نمیرانین زند۔

شما ہدائے در چتگین ایت

26 من پہ شما اے چیز ہمایانی بارٹوا نبشتگ انت کہ شمارا گمراہ کنگ لوٹت۔ 27 بلہ شما چہ آیلئے نیگا «روگن پر مُشگ» بوتگیت و اے «پر مُشگ» شئے دلا مانیت۔ شمارا زلورت نیست کسے شمارا درس و سبک بدنت، چیا کہ چہ ہدائے نیگا، «روگن پر مُشگ» و شمارا سجھین چیزان سبک دنت۔ اے «روگن پر مُشگ» راست انت و دروگینے نہ انت۔ ہما پٹیما ہدائے ارواہ و جینا ہمانیت کہ شمارا تالیی دانگ۔

‡ 2:20

202: روگن پر مُشگ، بز ان پہ کارنا چن کنگ و واک و توان دیگ۔

28 نون، او منی دُردانگین چُگان! آئیے ارواہ و جبینا بمائیت تانکہ آئیے زاهر بئیگئے وهدا، مئے دل دُدُّ بیت و آئیے دہما شرمندگ مبین. 29 اگن زائیت کہ آراست و پاکِ انت، گرا زائیت هرکس کہ راستیے راہا رثوت چه همایا پندا بوتگ.

3

هُدائے چُک

1 بچاریت کہ پتا چُونین مہرے مارا بکشتگ کہ هُدائے چُک زانگ بین و بیشک ما هُدائے چُک این. دنیا مارا نزات و پجّاه نیاریت چیا کہ دنیا آ ہم پجّاه نیاورت. 2 او دُردانگان! انون ما هُدائے چُک این، بلہ انگت زانگ نبوتگ کہ ما چے جوڑ بئیگی این، همینچک زانین، وهدے آ زاهر بیت ما ہم هَمایئے دُتولا بین، پرچا کہ آ وهدی ما آیا ہما پیما گندین کہ آ هست. 3 هرکسا چه آیا چُشین اُمیتے هست و تا پاک کنت، انچش کہ آوت پاکِ انت. 4 هرکس کہ گّاه کنت، شریئے ہلاپا کار کنت، چیا کہ گّاه، ناشری * انت. 5 شما زائیت، آ پدّر بوت تان گّاهان گار و بیگواہ بکنت، آیا ہچ گّاه نیست. 6 آ کس کہ آئیے ارواہ و جبینا مانیت، گّاه نکنت. هرکس کہ گّاه کنت ایسای نیستگ و نزانتگی.

7 او چُگان! بچاریت کسے شمارا گمراہ مکت. هرکس راستیے راہا رثوت، راستین مردے، انچش کہ آ، پاک و راست انت. 8 آ کہ گّاه کنت شئیتانئے چُک انت پرچا کہ شئیتان چه بنگیجا گّاه کّان انت. هُدائے چُک پمیشکا پدّر بوت کہ شئیتانئے کاران پرؤشیت و زوال

* 3:4

43: ناشری، بزات شریئے کانون و رہبندانی پرؤشگ.

بکنت. 9 آ کہ چہ ہدایا پیدا بوتگ گاہ نکنت، پرچا کہ ہدائے زات آیا مان انت. گرہ آ گاہ کرت نکنت، چیا کہ چہ ہدایا پیدا بوتگ. 10 ہدائے چک و شئیتا نئے چک، ہمے پئیمہ زانگ و پچاہ آرگ بنت، آ کس کہ راستیے راہا نرئوت، ہدائے چک نہ انت و انچش آ کس ہم کہ گون وقی براتا مہر نکنت.

گون یکدومیا مہر

11 آ کلتو و پئیکام کہ شما چہ بنگیجا اشکت، ہمیش انت کہ باید انت یکدومیا دوست بداریں. 12 کاپنے † ڈٹولا مبین کہ شئیتا نئے چک ات و وقی براتی کشت. نون چیا آ کشتی؟ پہ اے سئوبا کہ آییئے جندے کار و کرد سل و شئیتانی اتنت و برائے کار تیک و ہدایی اتنت.

13 او براتان! چہ اے ہبرا ہئیرت مکنیت کہ دنیا گون شما نپر ت کنت. 14 ما زانین کہ چہ مرا کا گوستگ و پہ زندمانا رستگین، چیا کہ گون وقی براتان مہر کنین. ہرکس کہ مہر نکنت، مرکے ساہگا مانیت. 15 کسے کہ چہ براتا بیزار بیت و نپر ت کنت ہونیکے. شما زانیت، ہونیکین مردے ہچبر نمیرانین زندے واہند نیت. 16 ما مہر اے پئیمہ پچاہ آورت، چیا کہ مسہا وقی جان، پہ مئگی ندر کرت، تانکہ ما ہم وقی جانا پہ براتان ندر بکنین. 17 اگن کسینا دنیایی مال و ملکتے بیت و براتیا محتاج بگندیت بلہ پہ آیا بزگی مہیت، گرہ ہدائے مہر چہ پئیمہ چشین مردمیئے دلا جاگہ کنت؟

18 او دُردانگین چُگان! بیایت مہر کنین، بلہ نہ پہ دپ و ہبر، پہ دل و ستک و گون کار و کرد. 20-19 چہ ہمے کارا زانین کہ ما، گون ہک و راستیا ہمند و پئیوست این و اگن مئے دل مارا مٹیاریار ہم بکنت، انگت ہدائے دیما مہر و دلجم بین، چیا کہ ہدا چہ مئے دل و ہئیالان مسترانت و ہر چیزا زانت.

21 او دُردانگان! اگن مئے دل و جین مارا مٹیاریار مکت، گرا ہدائے گورا آسودگ و دلدڈ این. 22 آ وھدی ہرچے چہ آیا بلوئین مارا رسیت، چیا کہ آینے ہکم و پرمانان زورین و پہ ہمایئے و شتودیا کار کنین. 23 آینے ہکم ہمیش انت کہ آینے چک ایسا مسیہ نامے سرا باورمند بین و وت مان و تا مہر بکنین، ہما پئیمہ کہ مارا ہکی کرتگ. 24 ہرکس کہ ہدائے ہکانی سرا کار کنت، آینے ارواہ و جینا مانیت و ہدا ہم آمد مئے دلا جا گہ کنت. وتی روہی مارا بکشتگ و اے پئیمہ زانین کہ آ مئے دلا مانیت.

4

روہان بچگاسیت

1 او دُردانگان! ہر روہیئے سرا باور مکنیت، روہان آزمایش کنیت و بچگاسیت کہ بارین چہ ہدائے نیگا انت یا نہ؟ چیا کہ بازین دروگین نیے دنیاے چارین کندان پترتگ. 2 ہدائے روہا اے ڈٹولا زانیت: ہر ہما روہ چہ ہدائے نیگا انت کہ باور کنت و منیت کہ ایسا مسیہ، انسانی رنگ و دروشما ایڑ آتکگ. 3 بلہ ہر روہ کہ ایسایا نمیت، آچہ ہدائے نیگا نہ انت و مسیہ ہما دژمنے روہ انت. شما اشکتگ کہ آ روہ کثیت و ہمے اتون ہم دنیا یا انت.

4 او دُرْدانگن چُگان! شما چہ ہُدایا ایت و آیانی سرا بالادست بوتگیت، چیا کہ آ کہ شمنے دلا انت چہ آیا مستر انت کہ دنیاا انت. 5 آ دنیائیگ انت، پمیشکا هرچہ کہ گوشنت ہم دنیااِی انت و دنیاے گوش آیانی نیگا انت. 6 ما چہ ہُدایا این و کسے کہ ہُدایا زانت، آینے دلگوش مے نیگا انت، بلہ آ کہ چہ ہُدایا نہ انت، آینے دلگوش مے نیگا نہ انت. راستینے روہ و گمراہینے روہا ہمے ڈٹولا زانین و پجاء کارین.

ہُدایِ مہر

7 او دُرْدانگان! گون یکدومیا مہر بکنین، چیا کہ مہر چہ ہُدایا انت و ہرکس کہ مہر کنت، چہ ہُدایا پیدا بوتگ و ہُدایا زانت. 8 آ کہ مہر نکنت ہُدایِ زانتگ، چیا کہ ہُدا مہر انت. 9 ہُدائے مہر اے ڈٹولا مے نیاما پدّر بوت کہ وتی یک و یکدانگن چُگی اے جھانا رٹوان دات تانکہ چہ آینے نیگا زندمانے واہند بین. 10 ما گون ہُدایا مہر نکرتگ، مہر ہمیش انت کہ آیا کرتگ و وتی چُگی دیم داتگ تان پہ مے گگاہانی شوڈگا گربانیگ کنگ بیت. 11 او دُرْدانگان! اگن ہُدایا اے ڈٹولا گون ما مہر کرتگ، ما ہم باید انت یکدومیا دوست بدارین. 12 کسا ہچبر ہُدا ندیستگ، بلہ اگن یکدگرا مہر بکنین، ہُدا مے دلا مانیت و آینے مہر مے دلا کامل و سررچچ بوتگ.

13 آیا مارا چہ وتی روہا بہرے داتگ. چہ ہمد زانین کہ ما آینے ارواہ و جینا مانین و آ مے دلا. 14 ما دیستگ و گواھی دینین کہ پتا وتی چُک رٹوان داتگ تان جھانے رگینوک بیت. 15 آ کہ منیت ایسا ہُدائے چُک انت، ہُدا آینے دلا جاگہ کنت و آ ہُدائے ارواہ و جینا. 16 ما ہما مہر زانتگ و آینے سرا باور کرتگ کہ ہُدایا مارا

داتگ. ہدا مہر انت و ہرکس کہ وتی زندا پہ مہر بگوازینیت، ہدائے ارواہ و جینا مانیت و ہدا آیینے دلا. 17 مہر مئے نیاما ہمے ڈٹولا کامل و سرپچ بوتگ کہ جُست و پُرسے رُچا دلدَدَ بیین. چیا کہ ما اے دنیاہا ہمایئے* ڈٹولا این. 18 مہرے تہا تُرس نیست. سرپچین مہر، تُرسا گار دنت. چیا کہ تُرس چہ سزائے ہئیالا کثیت و کسے کہ تُرسیت چہ مہرا سرپچ نبوتگ. 19 ما مہر کنین چیا کہ پُسرآ آہیا گون ما مہر کرتگ. 20 کسے کہ گوشتیت: «منا ہدا دُوست انت» و چہ وتی براتا نپرت کنت، دروگبندے، پرچا کہ وتی براتا گندیت و دُوستی ندرایت، گرہ ہدایا کہ نگندیت چہ پئیمآ دُوستی داشت کنت؟ 21 ما اے ہم چہ ہمایا گپتگ کہ گوشتیت: «ہرکس کہ گون ہدایا مہر کنت، باید انت گون وتی براتا ہم مہر بکنت.»

5

ہدائے چکئے سرا باور

1 ہرکسا اے باورمندی بیت کہ ایسا ہما مسیہ انت، آچہ ہدایا پندا بوتگ. ہرکسا کہ پت دُوست انت، چکا ہم دُوست داریت. 2 و ہدے گون ہدایا مہر کنین و آیینے ہکان کار بندین، زانین کہ ہدائے چکان مہر کنین. 3 ہدادوستی ہمیش انت کہ ہدائے ہکان کار بندین و آیینے ہم گرانین بارے ہم نہ انت. 4 چیا کہ ہرچے چہ ہدایا پندا بوتگ، دنیائے سرا بالادست و سوبین* بیت و مئے باور و ایمان ہمے بالادستی انت کہ

* 4:17

* 5:4

174: ہمایئے، بزآن ایسا مسیہ.

دنیا یا اِیْرِدَسْت کنت. 5 اَیْد چہ آ کسا کہ باور کنت ایسا ہُدائے چُکّ انت، دگہ کئے دنیا یا اِیْرِدَسْت کَرْت کنت؟

6 اے ہما انت کہ چہ آپ و ہونا آتکگ، بز ان ایسا مسیہ، تہنا چہ آپا نہ، چہ آپ و ہونا. اے روہ انت کہ گواہی دنت، چیا کہ روہ راستی انت. 7 پرچا کہ سئے گواہ و شاہد هست: 8 روہ، آپ و ہون. اے ہر سئین ہمشور انت. 9 اگن ما انسا نئے گواہیا مئین، گر ہُدائے گواہی باز مستر انت، چیا کہ ہُدائے گواہی ہما انت کہ وتی چُکّے بارثوا داتگی. 10 ہر کس کہ ہُدائے چُکّے سرا باور کنت، آیا اے گواہی وت گون انت، بلہ آ کہ ہُدائے سرا باور نکنت، ہدای دِروگند کرتگ، چیا کہ ہُدائے گواہی دئیگی پہ چُکا باور نکرتگ. 11 آ گواہی اِش انت کہ ہدایا مارا نمیرانین زند بکشتگ و اے زند چہ ہُدائے چُکّے نینگا انت. 12 ہما کس زندئے واہند انت کہ گون ہُدائے چُکا گون انت و آ کہ گون چُکا گون نہ انت، زندئے واہند نہ انت.

گڈی ہبر

13 اے چیزن پہ شما نبشتنت کہ شمارا ہُدائے چُکّے نامئے سرا باور انت، تان بزانت کہ نمیرانین زندئے واہند ایت. 14 چہ آیا مارا اے دلڈی رستگ، ہرچے کہ آینئے لوٹ و واہگئے سرا بلوئین، آ اشکنت. 15 نون اگن زانین ہرچے چہ آیا بلوئین مارا اشکنت، گر دلجم این کہ مئے لوٹ و واہگ سرجم بوتگ انت.

16 اگن کسے براتے بگندیت اَنچین گاہے کنگا انت کہ مرکئے سَوَب نبیت، دوا بکنت و ہدا آیا زند بکشیت. اِشیا ہما کسے بارثوا گوشان

کہ گاہی مرکئے سٹوبَ نبیت. گاہے هست انت کہ مرکئے سٹوبَ بیت، منَ نگوشان کہ کسے پہ چُشین گاہئے بکشگا دوا بکنت. 17 ہر بدین کارے گاہ انت، بلہ انچین گاہے ہم هست کہ مرکئے سٹوبَ نبیت.

18 ما زانین ہرکس کہ چہ ہدایا پیدا بوتگ، گاہ نکنت، ہما کہ چہ ہدایا پیدا بوتگ † ہدا وت آینے نگہپانیا کنت و شئیتانے دست پہ آیا نرسیت. 19 ما زانین کہ ہدائے چُگک این و بچھین دنیا ‡ شئیتانے زور و واکئے چیزا انت. 20 اے چیزا ہم زانین کہ ہدائے چُگک آتکگ و مارا اے پوہ و زانتی داتگ کہ آ «راستینا» بزانین. ما ہما «راستینے» ارواہ و جینا این، آینے چُگک ایسا مسیہ ارواہ و جینا. راستین ہدا و ثیرانین زند، ہما انت.

21 او دُردانگین چُگان! وتا چہ بتان § دور بداریت و بہر یزیت.

† 5:18

185: بز ان ایسا مسیہ.

‡ 5:19

195: دینائے مانا ادا ہما مردم انت کہ ایسا مسیہ سرا باورمند نہ انت.

§ 5:21

215: بُت تہنا بتین ہدا نہ انت، بُت ہر چیز بوت کنت کہ انسان ہدائے بدلا آیا پرستش کنت.

بلوچي **Balochi**

Balochi, Southern: بلوچي Balochi (New Testament+)

copyright © 2016 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: Balochi, Southern

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

www.balochimestag.com www.youtube.com/user/balochifilm

All rights reserved.

2020-11-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files
dated 29 Jan 2022

fe99fc84-11bd-5637-a7f3-a8ffa8c1dea9